

Se porvarillinen eduskunta- enemmistö.

Olen sangen usein kuullut niiden porvarillisten fariseusten, jotta laillisuuslauselmillaan ratsastawat, tuowan esiin wäitteen, että he owat enemmistönä ja että näin ollen vähemmistö sortaa enemmistöä, jos tässä maassa todellinen kansanvalta pantaisiin kaikista huolimatta woimaan. Heille näet tässä tapauksessa tapahtuisi hirweä wääryys, koska heitä oli enemmistö Suomen kansan laillisesti walitsemasta eduskunnasta.

Tuontapainen wäite on tawallinen kukistuneen ryhmän puolelta. Minkä melun laskiwatkaan ilmoille kommunistin wiholliset Ranskan wallankumouksen aikana, monarkistit maaliskuun wallankumouksen päiwinä ja kerenskiläiset marraskuussa! Minkä häwyttömyyden tekiwätkään Pariisin kommunistit luodessaan Ranskalle perustuslait, minkä kataluuden monarkian ihailijoille tuottikaan kansa ryhtyessään kapiinoimaan „laillista” keisariwaltaa vastaan ja mikä suunnaton wää-

ryys porwarien ja menshewikisocialistien mielestä se, että ruwettiin todellisia uudistuksia toimeenpanemaan ja että siihen uskalsi ryhtyä energinen bolschewikiwähemmistö! Aina nuo elinwoimaiset vähemmistöt owat mukawallan häwittömällä tawalla sortaneet kansan waltawaa enemmistöä, s.o. „yhteiskunnallisesti” parasta ja „laillista” kansan osaa ja niin tehneet sille mitä werisintä wääryyttä.

Näin ruikuttaa porwaristo.

Ja onhan tuo totta: vähemmistö tekee wallankumouksia. En tällä kertaa ainakaan muista ainoatakaan historiallista wallankumousta, jossa enemmistö olisi sen aikaansaanut. Päinwastoin. Wallankumous on usein, ehkäpä aina suoritettu sangen pienen, oloihin kyllästyneen ja henkisesti pirteän joukon tai puolueen woimalla. Se, tuo elinwoimainen vähemmistö, kauwan kärsittyään sille sietämätöntä, sen mielestä wäärää waltaa, on äkkiä, eräänä päiwänä tai yönä pyhkäissyt wäki-

wallalla esteet tieltään ja ottanut waltiwallan käsiinsä ja ryhtynyt sitä harjottamaan enemmän tai vähemmän edeltäpäin suunniteltujen ideojen mukaan.

Wähemmistö on kyllä pannut toimeen itse tapahtuman, teknillisen suorituksen, mutta tämä vähemmistö on osottautunut sangen useissa tapauksissa k a s w a w a n e n e m m i s t ö k s i wasta tapahtumain jälkeen, ja näin tuo vähemmistön rikokselta näyttävä teko on sangen monessa wallankumoustapauksessa muodostunut tärkeäksi historialliseksi teoksi, jopa käänteentekewäksi tapahtumaksi.

Tämän ajatusjuoksun oikeuden todistaa loistawalla tawalla mainitsemani tapahtumat Wenäjällä. Bolszewikejä oli wain „kourallinen" maaliskuun wallankumouksen aikana, marraskuussa, jolloin itse todellinen wallankumous suoritettiin jo kyllä enemmistö neuvostoissa, mutta tietysti sangen pieni vähemmistö koko Wenäjän päälukuun werraten. Luultiin muiden ryhmien taholta, ettei tuo samainen pieni ryhmä kykenisi waltaa käsissään pitämään „kah-ta päivää" kauemmin ja että se, ottaessaan „lafkan" haltuunsa muka häwittäisi koko puolueensa tulewaisuuden, jopa olisi waurallinen koko sosialismille. Mutta mitä todistaakaan noiden heikkojen enemmistöjen akateemiset mietelmät itse tosiasian edessä!

Erehdystä. Täydellisesti tapahtumain wäärinarwioimista ja kerrassaan konkurssia itse enemmistöjen sowittelupolitiikalle. Tuo kourallinen vähemmistöä on nyt muodostunut waltawaksi woimaksi, waltawimmaksi woimaksi Wenäjällä. Euroopan, jopa koko mailman kaswojen edessä sisältää tuo halweksittu neuwostowalta sen woiman, josta jotain historiallisesti uutta on puhkeawa, käytännössä pilaantuneiden ja siweellisesti mädänneiden muotojen sijaan.

Miten kaukana olisimmekaan todellisen kansanwallan ihanteista k ä y t ä n n ö s s ä, jos ei tuo vähemmistö-kourallinen olisi ottanut waltaa käsiinsä marraskuussa! Ja mikä ääretön tappio oikeudettomille kansankerroksille ja pikkukansoille, jos tuo samainen puolue olisi hylännyt wallankumouksellisuutensa ja hapaantunut porwaurillisella sowittelun hapatuksella!

Me woimme sanoa suoraan, että todellinen kansanwalta Wenäjällä ja koko maailmassa olisi lyöty kokoon pitkäksi aikaa, ehkäpä vuosikymmeniksi marraskuun wallankumouksen epäonnistuessa. Ja me woimme lisätä: Se aate, joka meille toi itsenäisyyden, nimittäin kansojen itsemääräisyyden käytännössä toteuttaminen, olisi myös hukkunut paperiohjelmain mahtawaan rukoon. Woimakkaan vähemmistön esiintyminen selwällä ohjelmalla ja oi-

kealla hetkellä pelasti wallanku-
mouksen, wieden samalla voittoon
niin suuria kansanwaltaisia lu-
pauksia, että niiden menettäminen
waikuttaisi nyt suorastaan kaa-
mealta muinaisuudelta kapitaali-
sen hirmusodan taustaa vastaan.

Miten wanhoillisia olemmekin,
täytyy meidän tunnustaa, että ai-
noa walonwälke näinä kaameina
murha-aikoina on niiden kansan-
waltaisten aatteiden voitossa, joi-
ta nyt toteutetaan Wenäjällä ja
että ainoastaan niiden jyrkkä
esiintyminen waltiwallan taholta
k ä y t ä n n ö s s ä on taannut ja
yhä wastustamatta takaa niiden
aseman ja lopullisen woiton kan-
sainwälisessä politiikassa.

Näin Wenäjällä, entä meillä?
Sama juttu, mutta äärettömästi
wakawammalla pohjalla.

Tiedämmehän, että Wenäjä oli
kaikissa suhteissa takapajulla ole-
ma maa. Teollisuus kehkeymätön,
taloudellisesti rappiolla. Talon-
poika tosiasiallisessa orjuudessa;
lukutaidoton, monessa tapauksessa
aiwan alkeissiivistystä wailla.
Juotiin wahvasti wiinaa ja kär-
sittiin järjestelmällisesti nälkää
maailman parhaimman wilja-ai-
tan kynnyksellä ja palweltiin lak-
ki kourassa herroja! Tällainen oli
maaperä, johon istutettiin kan-
sanwaltaisuuden kaswi. Ei siis
niinkään kehuttawa, ei walmiiksi
muokattu maa suinkaan, waan
päinwastoin mitä pahimmasti
ryöstöwiljelyksellä uuwutettu. Ja

kuitenkin se juurtui, alkoi kantaa
hedelmiä, ihania inhimillisyyden
hedelmiä, joista me naapuri- ja
entisenä alusmaana olemme itsel-
lemme poimineet punaposkisim-
man omenan, waltiollisen täys-
waltaisuutemme.

Entä kansanwallan ehdot meil-
lä, eikö ne ole yhtä muokattuja,
yhtä ojitettuja ja sywämultaisia
meillä kuin siellä? Emmekö saat-
taisi tilkultamme toiwoa yhtä
runsasta satoa? Saatamme. War-
masti saatamme toiwoa ja wielä
suuremmalla syyllä kuin ystäväl-
lisessä naapurimaassamme.

Me emme sentään koskaan ole
olleet orjina siinä merkityksessä
kuin wenäläiset. Meillä on aina
ollut edes näennäinen oikeuden
warjo, joka on kaswattanut meis-
sä jonkinlaista järjestyksen ja or-
ganiseeraustuntoa. Olemme ää-
rettömästi waikeammassa oloissa
kuin naapurimme kenneet luo-
maan tämän maan wiljaa, pe-
runaa ja heinää kaswawaksi
maaksi, olemme raskaissa, sangen
raskaissa olosuhteissa luoneet kou-
lulaitoksen, huonon tosin ja ylet-
tömän wirkahenkisen, mutta kui-
tenkin koululaitoksen, joka on
meille antanut lukutaidon, riisto-
ja ryöwäsideojensa ohella. Meillä
on sentään ollut edes jonkinlaista
yhteiskunta- ja waltioelämää, jo-
hon rahwaankin mies on saanut
ottaa osaa jo wuosisatoja (esim
harwainwaltainen kunnalliselä-
mä) ja niin olemme pikkaisen

matkaa päässeet etenemään sillä tiellä, jonka kestikiewareina ovat itsehallinto- ja organisaatiosuoritukset. Meillä on tosiasiallisesti jo yhdellä ja toisella verissämme ja jäsenissämme sitä järjestäytymisen hiiwaa, jota ilman ei mikään kansa voi voimaansa ja sen luomia muotoja nähdä pysyväisinä.

Ja tässä on meidän peltomme etewämmys naapurimme sarkoihin nähden. Meillä on edellytyksiä kansanwallan voimaan saamiseksi juuri järjestäytymiskyvyssämme, jota epäilemättä todistaa puolueemme suunnattomasti voimistuneet elimet. Wenäläiset loivat

wallankumouksellisen kansanwallanjärjestyksen suorastaan tyhjää, ja weivät sen tarkoituksen yhä suurempiin voittoihin puutteista huolimatta, meillä voi itse taistelu olla raskaampi, mutta sen korvaa muotoihin kiteytynyt järjestäytymisemme. Voimme jo tällä kertaa viitata pikkusaavutuksiin ja sanoa: missä on toinen maa, joka niin yksimielisenä on omaksunut porwarillisuuden walekansanwallasta wapautuneet tois-kansanwallaisuuden aatteet ja niin yksimielisenä kuin meillä lähtenyt taistelemaan sen käytännössä ruumiillistumisen puolesta.